

Bijzondere Raadgevende Commissie Visserij

De Bijzondere Raadgevende Commissie Visserij is een van de sectoriële commissies die werkzaam zijn in het kader van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven.

Sedert 1 februari 1997 heeft zij, na gehuisvest geweest te zijn in het Stadhuis, haar intrek genomen in het Bestuursgebouw van de Vismijn.

De Commissie, opgericht in 1951, is een vergadering van afgevaardigden van de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties uit de visserijsector.

De opdracht van de Commissie omvat het overmaken aan een minister en aan de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven hetzij uit eigen beweging, hetzij op aanvraag van deze overheidsorganen en onder de vorm van verslagen die de verschillende standpunten weergeven die in haar midden werden toegelicht van alle adviezen of voorstellen omtrent de vraagstukken die betrekking hebben op de bedrijfstak.

De bedrijfstak in kwestie omvat onder meer :

- de visserij in zee en in de zeewateren
- het telen en het kweken van zeevis, schaal- en weekdieren
- het diepvriezen, bewaren, bereiden, inleggen en het be- en verwerken van vis en andere eetbare zeeproducten

De basis voor het in België bestaande sociaal-economische overlegsysteem werd gelegd in de oorlogsperiode 1940-1945, toen de werknemers en werkgevers in de clandestiniteit een "Pact van maatschappelijke solidariteit" opstelden. De bedoeling was te komen tot een sociaal-economische democratie, waarbij de betrekkingen tussen werkgevers en werknemers gestructureerd werden en waarbij de economische en sociale subjecten via geschikte instellingen betrokken zouden worden bij de uitwerking van het economische en sociale beleid op het niveau van de natie, de bedrijfstak en de onderneming.

De concrete uitwerking van deze ideeën leidde tot de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven. Met deze wet werden opgericht : de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, bevoegd voor het nationaal beleid van de bedrijfstakken en de ondernemingsraden, bevoegd op ondernemingsvlak.

De sociaal-economische overlegstructuur werd nog versterkt door de oprichting in 1952 van de Nationale Arbeidsraad, die in sociale aangelegen-

heden dezelfde adviserende bevoegdheden kreeg als de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven op economisch gebied. De Nationale Arbeidsraad werd bovendien gemachtigd collectieve arbeidsovereenkomsten te sluiten.

De paritaire comités, bevoegd inzake de onderhandelingen op sectorieel niveau over lonen en arbeidsduur verwierven in 1945 een wettelijk statuut.

Met het oog op de efficiëntie en versterkte coördinatie werden in 1987 de tot dusver autonoom opererende bedrijfsraden geïntegreerd in de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en vervangen door de Bijzondere Raadgevende Commissie.

Naarmate de regionalisatie van België duidelijker vorm kreeg werden een aantal sociaal en economische bevoegdheden naar de Gewesten overgeheveld. Gelijklopend daarmee kwamen de gewestelijke sociaal-economische adviesraden tot stand.